

ВІСНИК

МУКАЧІВСЬКОЇ ЕПАРХІЇ В ЧЕХО-СЛОВАЦЬКІЙ РЕПУБЛІЦІ.

ХУСТ 1938.

Божою милістю і благословенням Св. Апостольського Престола єпископ Крижевацький, Апостольський Візитатор в властю Апостольського Адміністратора для Епархії мукачівської в Ч. С. Р.

До Всечестного Духовенства і Вірних мукачівської епархії в ЧС. Републіці.

Мир в Господі!

У днях всевітньої скорби — пригноблення, морального здичіння і матеріального заломання блиснув для нас радістний день, велика історична хвиля. — Господь Бог, що мудро кермує долею народів, у своїм Провидінню не забув на нас. Зглянувся на наші щирі мольби-сльози, зворушився на вид кривавої муки-терпіння і дав нам відчутти силу своєї ласки-любви, коли довів нас до здавна вимріяної і широко бажаної, золотої волі. Під чуйним Оком Божого Провидіння, вірні Його заповітам і щировіддані нашому Державному Проводові братній чеськословенській Републіці — сміло і безпечно можемо глядіти сьогодні в щасливішу нашу будучність!

Та однак в останніх державних подіях наша мукачівська епархія зістала глибоко діткнена, розшматована й осирочена. Щиролюбяче серце Батька всіх христیان, св. Отця, Папи Пія XI, зжахнулося про нашу долю і негайно поручило мені зайнятися цією осиротілою епархією. Справді, чудні є діла Твої, Господи, і незбагнуті задуми, коли Ти мені повірив це стадо, котрого прадіди перед 170 роками покидали тут свої дорогі оселі, чудові, лісисті гори, урожайні поля-рівнини та глядали пристановища на полудні, в нинішній Югославії!

Я, як архипастир тих Русинів-Українців в Югославії і як син того самого народу, вже довгі роки слідив і цікавився життям не лиш релігійним але і національним моїх братів на Підкарпатті. Останні події, які з Провідіння Божого мусів наш народ пережити в послідніх часах, зворушили мене до глибини душі. В моїх молитвах я постійно згадував і поручав Божому милосердю не лиш повірене мені стадо моїх дорогих дітей в Югославії — але і Вас, Всечесніші Отці і Дорогі мої Вірні на Підкарпатті. Тому уважаю особливішим доказом любови й опіки Божого Провідіння над вірними Підкарпаття, що якраз мене призначило на Апост. Адміністратора в цих тяжких часах через Свят. Отця, Папу Пія XI.

Святіший Отець хоч сам тяжко хорий — але коли довідався, що ви через нове розграничення зістали відділені від вашого дотеперішнього Архипастиря Олександра, завізвав мене негайно, і декретом, що його нище подаю, поручив мені опіку над Вами.

SACRA CONGREGATIO
PRO ECCLESIA ORIENTALI.

DECRETUM.

Prot. 653/38.

Cum per novam delimitationem finium inter republicam Cechoslovachiae et Regnum Hungaricum pars major paroeciarum dioecesis Muncacsiensis Rutenorum separata de facto maneat a civitatibus-id est a Mucacsevo (Munkacs) et ab Užhorod (Ungvar) -a quibus ejusdem dioecesis nomen, quaequae residentiam episcopalem necnon seminariorum sedem et operum dioecesanorum praebent, cumque episcopo Muncacsiensi Rutenorum non amplius possibile sit iter ex una in aliam partem territorii suae jurisdictioni subiecti, SS. mus D. N. Pius Div. Prov.

СВЯТА КОНГРЕГАЦІЯ
ДЛЯ СХІДНЬОЇ ЦЕРКВИ

ДЕКРЕТ.

Число прот. 653/38.

Тому що з причини новішого розграничення між Чехословенською Републикою і Королівством Угорщини, більша часть Парохій мукачівської дієцезії Русинів в дійсності остала відлучена від міст Мукачева й Ужгороду, від котрих дієцезія мала назву, а котрі були осідками єпископів, духовних семинарів і дієцезальних справ, а теж і тому, що мукачівському єпископові Русинів тепер не можливо дістатися з одної части (дієцезії) до другої приналежної до його юрисдикції — свят. Отець з Божого Провідіння Папа Пія XI., що за-

PP. XI. de bono fidelium ritus bysantini semper sollicitus, ex. mo ac Rev. mo P. D. D. Dionysio Njaradi, episcopo Crisiensi, dignatus est pastorale munus apostolicam visitationem peragendi dioecesis Muncacsiensis Rutenorum in republica Čechoslovachia sitae itemque Sanctae Sedi de omnibus referendi. Voluit praeterea Beatissimus Pater, ut praelaudatus episcopus plenam habeat, ad tempus, jurisdictionem juxta ea omnia, quae a jure Administratoribus Apostolicis ad nutum S. Sedis tribuuntur.

Vi, ergo hujus Decreti cessat omnino exc. mi ac Rev. mi P. D. D. Alexandri Stojka, episcopi Munkacsiensis Rutenorum, jurisdictionio in paroeciis suae dioecesis extra fines Regni Hungarici extantibus, donec a S. Sede aliter provideatur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum, Romae ex Aedibus S. Congregationis Pro Ecclesia Orientali, die 15. mensis Novembris anno 1938.

Eugenius Tisserant,
cardinalis a secretis

J. Caesarini, Adessor.

вжди мав на серці добро вірних східнього обряду, зволив поручити Високопреосвященому Dr. Діонізієві Няраді, єпископові крижевацькому, щоб перебрав пастирський уряд Апостольського Візитатора мукач. епархії Русинів, що знаходяться в Чехословенській Республіці, і щоб про все інформував Ап. Столицю. Одночасно хоче Святиший Отець, щоб вищезгаданий Єпископ мав дочасну повну юрисдикцію в усім, що після права уділяється Апост. Адміністраторам з поручення Апост. Столиці.

Тому, силою цього декрета, цілковито уступає юрисдикція Впреосвященого Олександра Стойки, мук. єпископа Русинів у парохіях його дієцезії, що знаходяться поза границями угорського Королівства, аж докіль Апост. Столиця інакше не зарядить.

Усякі інші зарядження цьому противні, оцим устають.

Дано в Римі, в палатах св. Конгрегації для Сх. Церкви, дня 15. жовтня 1938 року.

Євгеній Кард. Тіссеран
Секретар

Й. Цезаріні, Ассесор

Проголошуючи всім цей декрет і приймаючи на себе тяжкий обов'язок, витаю Вас, як найсердешніше, Всечесніші Отці і Дорогі мої Вірні, та віддаю Вас усіх під Покров Пренепор. Діви Марії.

Одночасно заряджую слідує:

1. В Єктеніях на всіх богослуженнях, де згадується імя єпископа, місто дотеперішнього Преосвященного єпископа Александра, мається згадувати імя єпископа Діонізія.

2. В Єктеніях, де згадується імя Імператора, мається відтепер молитися: »О державѣ нашей и воех ея . . .«

3. На Великій і Сугубій Єктенії мається брати друге прошення зо Служби »О умирєніи Церкви«.

4. Всім Отцям кладу на серце, щоб недільні і празничні богослуження відправляли з як найбільшою точністю і побожністю.

5. Прошу всіх Отців, щоб Служби Божі серед тижня, коли не мають замовлєних інтенцій, відправляли по наміренні Свят. Отця: »Про мир усього світа«, а крім цього про добро нашої держави.

6. Одночасно дуже поручаю всім моїм Вірним, щоб у своїх молитвах випрошували благословєння для цілого нашого народу, а передусім для тих, в чій руки Боже Провидіння поставило керму нашої держави і нашого народу.

Через заступництво Пр. Д. Марії, Покровительки нашої нової держави, наших Святих: Кирила і Методія, Ольги і Володимира, Бориса і Гліба та св. свщм. Йосафата благаю для Вас, Всєх. Отці і для Ваших Вірних премного Божої Помочи. »Благодать Г. Н. І. Христа і любов Бога і Отця і Причастіє Св. Духа най буде зо всіми Вами. Амінь.

В Хусті, в навєчїря Входа в храм Пр. Богородиці 1938 р.

† Діонізій епп.
Ап. Адстор.